

Бюлетин № 1.

Издава д-то на Македонската емиграция в Пловдив

ИЛИЗА СЕДМИЧНО

Годишен абонамент 50 лв.

Отделен брой 1 лв.

Адрес: Редакция „Бюлетин“

ул. М и № 7 Пловдив

Нашия път.

За всеки, който е следил близо развитието на политическите и културни движения около македонския въпрос издаването на нашия бюлетин не ще се види чудно. Той се явява като логическа последица на събитията от стара и последна дата не само да ги хроникира и коментира, но още и най-вече да ги преценява съобразно интересите на роба македонец и далеч от партийните влияния.

Задачата ни е проста и ясна: свободата на македонца — неговата интегрална свобода преди всичко като човек, по пътя на ония методи които историята на човечеството е осветила отдавна.

Тази задача колкото е проста и ясна два пъти повече е обширна, защото

тя обгръща в себе си всички борби, които македонца воли да се намира той било като политически роб в своя роден край, било като ратей при господаря било като изгнаник из чужди страни или пак като несретник преследван от власта, използван от силния, експлоатиран от богатия, смачкан от живота.

В своя безкрайно дълъг път на съжбата македонца има случаи да срещне и се опознае отблизо с всички свои „доброжелатели“ и много поколения ще трябва да изминат докато се заличи от паметта му спомена от събитията през последните няколко десетолетия. А по силата на историческата необходимост трябва да е може би да се

преживеят твърде много тежки дни за да се разбере най-после простата истина, че в своя стремеж към свобода роба трябва да се опялчи с еднаква ярост както срещу своите политически патисници, тъй също и срещу своите господари в областа на труда.

В тази борба на два фронта македонецът може и трябва да се надева само на своите собствени сили. Защото близкото и далечно минало, па и самото настояще доказават категорично, че македонецът роб не може да има приятели нито между тъй наречените велики сили, нито между малките балкански държави, нито пък между политическите партии в тия последните. Да се мисли друго яче, то значи да се самоизмамваме и да ставаме плячка ту на едни, ту на други „братя“ на балканите или пък да служим на низките амбиции било на отделни личности или на разни политически партии в сжседните „братски“ нам страни.

Ето защо дружеството на македонската емиграция в Пловдив се е ръководило в своята дейност от становището, че

каузата на македонецът — роб е само негова такава и ничия друга, на което становище е била и бившата вътрешна македонска револуционна организация. Изхождайки от това положение, Пловдивското дружество не е могло да влезе в контакт нито с тъй наречения изпълнителен комитет, който не е нищо друго освен проводник на империалистическата политика на българската държава, нито пък с неговия *alter-ego* — Времената комисия, която е една плиткоумна диверсия на същата политика, слабо маскирана с етикета „федеративност“ и силно напъсната от неубоздано желание за удовлетворяване на лични амбиции.

На друго място в настоящия Бюлетин ние даваме изцело резолюцията която Пловдивското дружество е взело преди година и половина в едно общо емиграционно събрание. В нея ясно са изложени нашите принципиални становища. Днес, както и по рано, ние твърдо верваме, че само по очертания в нея път македонецът изгнаник ще може да води успешно борба за подобрене на своя хал

В политическо и економическо отношение, като запази себе си от възможността да стане неволно орждие било в ржцете на всевъзможни агенти на малки или големи држави или пак на отделни политически партии. Днес, повече от всеки друг път, македонският емигрант треба да бжде внимателен в борбата си и предпазлив в избора на своите приятели, защото и от лево и от десно политиканствующи и партизанствуващи дематгози са тржгнали по неговите следи. Едни го залжват с благодеяния и му подхвжрлят като на куче трохите на своите разкошни трапези, други му сочат сборищата на големите вжлци по големите градове и там искат той да хлопа с просешка торба през рамо, а трети го приспиват в сладки наде-

жди за едно хубаво бждеще, далечно като блян. И в туй време в Македония робжт робува а в България бежанеца глудува.

В името на своя собствен интерес и по пжтя на самостоятелната борба македонският емигрант треба да се организира в независими дружества, федерирани помежду си. Тжй само той ще се запази от политическите изнудвачи и професионални патриотари.

Пловдивското дружество, което е запазило досега своята независимост, апелира към всички македонски емигранти в България да сторят сжщото и подкрепят с своята морална и материална помощ настоящия бюлетин, който ще ратува не за каузата на држави и партии, а за оная на роба и изгнаник македонец.

Резолуция

В общите сжбрания, станали на 14, 21 и 28 ноември 1920 год., членовете на македонското дружество в гр. Пловдив и присжставащата македонска емиграция, след като размениха мисли:

I. Вжрху положението на македонският вжпрос в международно отношение;

II. Вжрху аспирациите на балканските држави и техната рол по отношение на македонският вжпрос;

III. Вжрху дейността на

една несъзнателна част от македонската емиграция, организирана около т.жй наречения „Изпълнителен комитет“; неговото недоносче — наречено „Временна комисия“;

IV. Вжрху опитите на агентите на временната ко-

мисия да всеят раздор и дезорганизация сред македонската емиграция в Пловдив

V. Вжрху мизерното положение на македонската емиграция, особено на оная част от нея, която е емигрирала през последните неколко години;

РЕШИ:

I. Да засили своята дейност и с всички средства, за да направи от каузата на поробеното политически и економически македонско население един актуален вжпрос, който очакв своето разрешение не само и не толкова от дипломацията на великите сили — които по скоро сж гледали на Македония като стойност за компенсации в своите политически и военни комбинации отколкото като на страна безправна и поробена — но също и най вече за разразилите се и зараждаща се революционни движения, които покряй големия специален вжпрос, който стремят да разрешат, носят заедно с себе си и най големата гаранция за окончателното обособление и освобождение на всички поробени нации в това число, разбира се и Македония.

II Да се бори срещу империалистичните аспирации

спремо Македония на всички балкански джржави, които винаги сж гледали на нашата Родина като на плячка за което завладеване сж превжрнали целия Балкански полуостров в арена на постоянни борби и опустошения.

III. Да подчертае още по силно своето становище по македонския вжпрос, застъпено в не еднократните декларации на Временното представителство бишата Вжтрешна Македонска Революционна организация като продължи борбата срещу т.жй наречения Изпълнителен комитет, чиято дейност смета не само за костна, но и предателска спремо каузата на поробения македонец. За таква също и дейността на новоизлюпената „Врем. комисия“ която, не е нищо друго, освен израз на една плиткоумна политическа диверсия на българския шованизм и импе-

риализм и чиито дебют най-вперед се прояви с престъпният опит да всева раздор и дезорганизация сред македонската емиграция в Пловдив и другаде.

IV. Да стегне своите редове и употреби всички усилия да сгрупира всички македонски емигранти в една единствена мощна организация, която да бъде винаги далеч не само от влиянието на българската държава, но също и от крайно деморализируещото влияние на всички политически партии, които сж гледали прокудените македонци като на избирателен добитък.

V. Да употреби всички възможни средства за подобрене злата участ на македонските изгнанници в България, чийто брой като дневно се увеличава.

VI. Апелира към всички емигранти от Македония, без разлика на народност, вера, пол и убеждение, да се сплотят в една единствена организация носеща в основите си принципите на издигнати от Временото представителство на бившата Вътрешна Македонска Революционна организация и които принципи хармонизират благородните усилия през последните години на

поробеното човечество към пълна свобода на народите и социална иранда. //

VII. поканва всички Македонски дружества и братства в България и другите страни, да прочетат и разгледат настоящата резолюция в най-близки общи събрания и в случай че се солидализират с нея, да съобщат своето решение на секретаря на Пловдивското Македонско дружество, който от своя страна ще ги покани в най-близко време да изпратят свои делегати в Пловдив, дето ще се конституират в конференция на която ще разгледат всеотстранно всички въпроси от идеен, организационен и тактичен характер, свързани с македонската проблема и ще положат основите на една федеративна организация със свой секретаряат. Ние сочим Пловдивкато място на бъдещата конференция 1-во защото в него има най-много македонци емигрирали през последните години; 2-ро защото той е център на другите градове Бургас Ямбол, Свиленград Орта-Кюой, Кържалий и др. дето също има голема емиграция и 3-то защото той е далеч от развъртащото влияние на щабовега на политическите на България.

на техните агенти — Изпълнителния комитет, и „Временната комисия“ на българската централна власт и на она част от старата софийска емиграция, която отдавна е напуснала доброволно своята Родина ниц не

Председател: П. Тишинов.

Секретар: Ив. Кротев.

Бележки.

Странствуващи рицари.

В. «Илинден», „орган на бившите македово одренски революционери“ съобщава в броя си от 5 януари т.г. че бившият председател на дружество «Илинден» Кр. Зографов си направил едно пълномощно, без ничие знание подпечатал го с дружествената печат и тръгнал из чужбина заедно с други лица да третира политически въпроси от името на дружеството и безбеди да сключва заеми от името на бъдещата македонска държава.

Такива работи не стават за пръв път и г. Кр. Зографов не ще бъде последният пълномоощен или непълномощен министър на Македония.

Такива амбулантни патриотари наспорил ги е дедо Господ коджа, ами защо аджеба «Илинден» се

я свързва вече с нея и чиято рол винаги е била да пренася в чистотата на македонската кауза своите собствени дребнавости и корумпирующите ежби на политическите партии в България.

прави на избриям онбашията не ни съобщил имената и на другите лица, които съ странствували заедно с Кр. Зографов? Лошите езичи разправят, че мжду тях е имало и един доктор. Дали и той е ходил за същата цел или просто е бил аташиран към особата на Кр. Зографов в качеството на частен лекар?

Тия работи са интересни и македонския бежанец иска да ги знае, чунким сега съ шжзнали по двете полушария на нашата планета де шо си е доктори, инженери, архитекти, професори, магистри и *tutti quanti* отбор юнаци — Найфинните представители на македонската интелегенцията... ще ни каже ли нещо повечеко „Илинден“?

Ха да видим!

По отжпкания пѣт.

Не твѣрде одавна един господин е почнал да плаче врѣху сѣлбата на бежанците *по заповед*. Преди две-три седмици тој бе свикал от името на своята партия публично сѣбрание в залата на Тѣрговски хотел в Пловдив, дето е издекламирал урока си. Между многото баналности, с които е угостил своите дисциплинирани слушатели, господина е вмѣкнал и едно разнообразие: тој се е спрят врѣху деиността на бѣршата Вжтрешча револуциона организација за която е казал вичко, което един несведующ по този вѣпрос може да измисли. В желанието си да демагогствува, тој е стигнал до безсѣвестност като е разправял на наивните свои слушатели, че некои бивши дейци от Вжтрешната револуциона организација сѣ ходили в странство да „продават“ интересите на Македонија. Това е казано само за да се брѣжцолеви и нищо повече, защото всеки што годе умен човек ще разбере, че никой не е дрѣжал тези интереси в рѣцете си за да ги продава, обаче клеветата и политическата некоректност сѣ свойствена черта в прио-

мите на бѣлгарските общественици и в това отношение този господин, който е дебютант в политическите бѣрби вѣрви по отжпкания пѣт: толкова по-зле за него. Тој ще направи своята кариера политическа, ще стане може би най-много депутат, но ще си остане един обикновен македански политикан и нищо повече. Впрочем, за мѣжничките души тази амбиция е достатѣчна.

Погрижи се сам.

Некои реѣзници ни питат какво стана с разпаването места на бежанците и отрукане кредит за пострѣйка на кѣщи. Стана това, което стѣва обикновено и което неминуемо тѣбѣваше да стане: дрѣжавата сѣздаде закон за настанѣване на бежанците, след тој пѣк сѣздаде закон за трудовата поземелна собственост, който изключва пѣрвия закон и най-после предостави на благоусмотрението на околийските началници те да разрешават този вѣпрос сѣобразно местните условия. Това значи: трай коѣю за зелена трева.

Ние сѣвѣтваме бежанците да не се наѣват никому и на никакви закони и

закончета. Опита ни доказа, че само ония бежанци, които са се погрижили сами да се настанят, те са най-добре. Всички които са се нацвявали другиму днес жзнаг по своите дупки на гола земя и без топливо.

Кой е винвен ?

Цариградските вестници предават, че тези дни бил извршен атентат върху железничния мост при Окчелар. Гржцката преса взема повод от това да твърди че било дело на български чети. Чие дело е станалия атентат ние не знаем и не желаем да знаем. За нас е важен факта, че от като гжрците се настаниха в Тракия там зачестиха изразите на недоволство от страна на местното население, защото гржцкото господство се е натранило въпреки желанието на тракийските жители и защото властническият произвол е безграничен и неубуздан.

Атентати ставати ще стават не само в Тракия но навсекжде дето цари социалната и политическа неправда за това сж виновни еднакво тези които упражняват тиранията и онез които ги поджржат с своята савкция в качеството си на велики

сили.

Не се иска много ум та да се разбере че насилието отгоре винаги предизвиква противодействие от долу и че онова което гржцкото правителство гжрши в Тракия спремо по големата част от населението което не е гржцко последното джожки сметка и не изпуща случай да си отмжти по какввто и да е начин с каквито и да било средства.

Окчиларския атентат не е пож не верваме да бжле и последен, а виновниците джнесетжрсят другаде освен в самата гржцка власт.

Дружеството на македонската емиграция в Пловдив нами всички свои членове, които не са изплатили членките си рноски да побжрзат и уредат сметките си с насивера на дружеството. Редовното изплащане на членските вноски е рдно важно условие за закрепване на дружеството, което не притежава никакви тайни фондове, нито пжк има членове богати, които да го изджржат за слава и чест.

